

2 gün önce bir yorum <<http://eminresah.com/#comment-2087712209>> geldi. Başka Aşklar isimli bir yazım varmış, zamanında bir deftere girmiş ama buraya girememiş. Tumblr 'daki <<http://eminresah.tumblr.com>> sayfaya, sanırım Posterous yoluyla gitmiş. Sonra (Nisan 2012'de) bu ikisini de yazılar için kullanmayı bırakmışım. Tumblr sayfası öylece kalmış. Herhalde oradaki yazıları kopyaladım sanarak veya kopyalamayı erteleyerek unuttum.

Yorum geldiğinde, Google da artık eskisi gibi çalışmıyor dedim. Ama ihbar doğru, kendi dosyalarım arasında aradım ve adı geçen başlıkla bir yazı yok. Sonra tekrar Google. Bana o zaman bu yazıyı reblog eden başka bir blogdaki <<http://aglea.tumblr.com>>_ kopyasını gösterdi. Ben de eminresah.tumblr.com'un şifresini bulup yeniden ziyaret ettim, senelerdir açılmamış tozlu blog. Son yazı annanemin ölümünden dolayı yazmayı artık bırakacağıma dair. Zaman hızlı esiyor.

Tumblr'ın kopyasını çıkardım ve 400 küsur post var. Bazısı uzun, bazısı kısa yazılar. Her birinden iki üç kelimeyi Emin Reşah yazılarında arattım ve 270 kadar yazıyı bu sitede bulamadım. Belki bunların da yarısı zaten günlük olaylara dairedir ve zamanında süzmüşümdür. Ancak bu kadar *kayıp yazı* çok tuhaf göründü.

Neticede incelemem ve temizlemem gereken bir miktar yazı daha çıktı. Bulduğum yazıların bazısı Geçmiş Günün Kelimeleri <<http://eminresah.com/gecmis-gunun-kelimeleri/index.html>>_ismindeki kitapta. Bazısı hikayelerin <<http://eminresah.com/hikayeler>> arasında.

Böyle zamanlardaki ilk *bana acil editör lazım* hissi oluyor. Sonra *kim benim kadar efektif çalışacak, şu yazıların hangisinin sitede olduğunu bulması günler sürer* diyor ve vazgeçiyorum. Sonra giriştiğim işten bıkar gibi olduğumda Emin'i olduğu yere bırakıp kaçmak istiyorum. Yazıların burada olup olmadığını incelerken de bu safhaları yaşadım.

Hayatta *bu kadar emek vermişim, yazık olmasın* diyerek devam ettirdiğim ne çok şey var. Hayatın kendisi bile böyle. Ancak burada öğrenmem gereken bu değil: Neticede unutulmaması gereken işler yapıyorsan, onlar defterlerde senelerce bekleyip yine seni buluyor. Eldekilere de *emek verdim* bahanesiyle değil, hakkı varsa hakkını vermek maksadıyla bakmak lazım.